

ELŐFIZETÉS:
 Egész évre . . . 6 ft.
 Fél évre . . . 3 ft.
 Negyed évre . . 1 ft. 50 kr.
 A lap szellemi részét illető
 küldemények a szerkesztő-
 nek, anyagiak a laptulaj-
 donosnak küldendők.

BÁCSKA.

MEGYEI KÖZÉRDEKŰ POLITIKAI KÖZLÖNY.

HIRDETÉSI DIJ:
 egy 1 hasábos petit sor 10 kr.,
 többszöri hirdetésnél olcsóbb.
 Nyitlér sora 25 kr.
 Bélyegdíj minden hirdetésnél
 30 kr.
 A hirdetések Bittermann
 Nándor könyv- és könyvnyomdá-
 jában és a szerkesztőnél fogad-
 tatnak el.
 Kéziratok nem küldetnek vissza.

Egyes szám ára 10 kr.

Megjelen minden kedden és pénteken.

Egyes szám ára 10 kr.

A tagosításról.

minapában egyik bácskai köz-
 ségben künn jártam, hogy egy
 telek földet vásárlási célból meg-
 szemléljek. E telek föld 24 tag-
 ban volt s egy nap nem volt
 elegendő az egész meglekinté-
 sére, sőt még előfordult az az eset is, hogy maga a
 tulajdonos sem akadt rá egyik-másik parcellájára.
 Midőn az illetőt megkérdeztem, hogy miért nem tesz-
 nek lépéseket a tagosítás iránt, az atyafi megvakarta
 a fejét s így szólt: „Tagosítanánk uram, de nincs
 abban igazság. A határunk nem egyforma, egyik
 részt a víz járja, a másik salétromos, a harmad-
 dikon istenért sem terem buza, csak tengeri.
 Földi bíró nem tudná a mi határunkat igazságo-
 san kiosztani.“ Az egyszerű gazda nagy igazat
 mondott, a tagosítás éppen az általa mondott kör-
 ülmények folytán nem kis dolog, gyakran elő-
 fordul, hogy egyik-másik földbirtokos rövidet huz.
 Egy másik nagy hátrány a tagosításnál, hogy a
 közlegelő is felosztás alá kerül s a felosztott leg-
 gelőn mindent inkább, mint takarmányt termel-
 nek és a különben is gyöngé lábón álló marha-
 tenyésztés még az eddiginél is silányabb lesz,
 mert bizony a műtakarmány-termesztés még so-
 káig csak kegyes óhajítás lesz nálunk.

De hát okkal-móddal mindent meg lehet
 tenni, csak egy kis jóakarattal kell hozzá. Az ahhoz
 érték, meg ok nélkül szókták a tagosítás igéit
 hirdetni, nem az annak a használata azon temérdek
 hátránnyal szemben, ami a tagosítatlan birtok-
 kal jár.

A tagosítatlan földbirtok roppant sok igás
 munkát emészt fel a fuvarozással. Ha csak meg-
 szemlélni akarja földjeit a gazda, már arra is
 alig elég egy nap. Hát a termés behordása-, trá-
 gya kihordásával mennyit veszít! Egy telek föld
 művelése tagosítatlanul épen kétszer annyi igás
 crót kíván, mint a tagosított egy telek.

Ha egy telek föld 40 hold és 24 tagban
 van, minden parcella körülbelül másfél hold és
 minden parcellánál több mint 400 öl a határ-
 barázda, a 24 parcellánál pedig körülbelül 10,000
 ölet tesz ki, más szóval a veszteség határbaráz-
 dában circa egy hold. És itt nemcsak maga a
 határbarázda vész el, hanem a megmunkálására
 fordított munka, a belé hullott vetőmag s az érte
 fizetett adó is elveszett.

A nagyon szétparcellázott földön nem lehet
 sem vető-, sem szénagyűjtő gépet használni. Igaz
 ugyan, hogy ilyen „luxusra“ mai napság még
 nem is szokta a kisgazda a fejét ráadni, de hogy a
 gépek általános használata hova-tovább be-
 vetkezik — kétségtelen. Ki hitte volna még ez-
 előtt 20 évvel, hogy a cseplőgép ennyire elter-
 jed? A lóval való nyomtatást ma-holnap csak a
 mesékből fogjuk ösmerni, így lesz majd a kézi
 vetéssel is, mely mellett a géppel való vetés nem-
 csak sokkal jobb, de sokkal olcsóbb is, úgy hogy
 csak vetőmag megtakarításban 2—3 év alatt
 megtérül a vetőgép ára. Ugyanez az eset áll a
 szénagyűjtőre is.

A tagosítatlan parcella alakja rendszeren hosz-
 szukás és annyira keskeny, hogy keresztben nem
 szárhelyezhető, azt pedig, aki a mezőgazdaság elemei-
 vel tisztában van, tudja, mennyire fontos, hogy
 a föld ne csak mindig egy irányban szántassék
 fel, hanem felváltva keresztben is, mert csak így
 vihető ki a föld teljes átmunkálása és keverése.

Kis darab földnél hasztalan a gyomirtás,
 hasztalan a vetőmag csávázása, mert a szél át-
 hozza a szomszéd földről a gyom- és üszög-
 magvakat.

Nagy hátrány, hogy a határokkal maga a
 tulajdonos sincs tisztában. A kevésbé elővigyázó
 gazda földjét úgy elszántogatták, hogy gyakran
 felére olvad le.

Ha valamelyik törekvő gazda okszerűbb ve-
 tőforgót óhajtana behozni, vagy az ugarolást
 akarná intenzívebb trágyázással és munkával
 megtakarítani, nem teheti, mert a tagosítatlan
 határokon ugyanazt kell vetni, amit azon a ha-
 tárreszen mindannyian vetnek. A felszabadult
 tarló Csáki szalmája. Az aratással is vigyáznia

kell, nehogy szomszédja megelőzze, mert egy
 rendet bizonyosan lekaszal az övével; hogy az-
 tán így néha értetlen gabonát arat, az mind a
 tagosítatlan birtok számlájára megy.

Az elmondottakból láthatjuk, számtalan a
 tagosítatlan birtok hátránya s mindazon kevés
 előny, mi vele jár, a jól keresztülvitt tagosítás-
 ban is föllelhető. Ha a határ nem egyforma mi-
 nőségű, legyen a tagosított birtok 3—4 tagban,
 vagy a silányabb részen egy telek legyen na-
 gyobb, mint a jobb határreszen. A csupán ré-
 nek alkalmas rész maradjon meg rének s a
 kompetenciáját kapja ki mindenki belőle. A szől-
 lők és kertek ne vétessenek be a tagosításba.

Ha a közlegelők is felosztatnak, termeljen a
 gazda műtakarmányt, sokkal több hasznát látja
 így földjének, mert az a közlegelő ugyis csak
 olyan portéka, a mely iránt mindenki igényt tá-
 maszt, de azt gondolni, karban tartani senki sem
 akarja, aztán mikor legnagyobb szükség volna
 rá, a marha nem talál ott egyebet mint aszott
 fügyökeret meg vakondak túrást. Egy hold mes-
 terséges takarmányföldön hatszor annyi takar-
 mány megerem, mint a közlegelő egy holdján.

Emlegetik a jégverést is, mint a mely több
 dűlőn levő földbirtoknál leginkább csak egy par-
 cellát ér. Hát a jégbiztosítás mire való?

Sokkal, de sokkal nagyobb értékű a föld
 egy tagban, mint 24 tagban.

Őszintén, igaz meggyőződésből mondjuk,
 hogy a gazda boldogulhatásának egyik feltétele
 a tagosítás. A számtalan elért előny mellett a
 tagosított birtok önkénytelenül rávezeti a gazdát
 az okszerűbb, az intenzívebb gazdálkodásra. Mód-
 jában van mindig földjén lenni s arra állandó
 gondját és teljes munkaejét fordítani.

Ahol a tagosztály még nem volna meg,
 igyekezzen minden értelmesebb gazda s a nép-
 nek minden jóakarója rábeszélés, felvilágosítás
 által oda hatni, hogy a községben a tagosítás
 üdvös ténye minél előbb létrejőjön. Ne felejtsek
 el azonban figyelmeztetni a gazdát arra, hogy a
 közlegelő felosztása után gondoljanak a takar-
 mánytermesztésre, gondoljanak arra, hogy főleg
 a növedék marhának a kellő táplálék mellett
 mozgásra is van szüksége, ezért a közlegelőből
 hagyjanak valamit csikókeretekre és egyéb marha
 részére is oly területet, ahol szabadon mozog-
 hasson.

A tagosítás első lépés az okszerű gazdálko-
 dásra, ezzel a közvagyonyosodás előmozdítására.

Hirek.

Magas inkognitó. Baross Gábor miniszter ur
 pénteken este a 11 órai vonattal Szegedre ért s az éjjelt
 ott töltötte egy kupében. Reggel öt órakor a Nagy-Vá-
 rad felől oda érkező Lukács György államtitkárral külön
 vonaton Villányra indult s 9—10 óra között városunk
 mellett megállva, bérkosin bejárták a várost anélkül,
 hogy valahol lezártak, vagy valakivel beszéltek volna.
 A magas vendégek amint bejelentés nélkül jöttek, úgy
 hasonlóképen távoztak is el.

Kinevezés. Dr. Dekker Gyula zombori kir. al-
 ügyész a pancsovai törvényszékhez törvényszéki bírónak
 nevezetett ki.

A szabadkai ügyvédi kamara részéről
 közhírré tétetik, hogy dr. Pataj Sándor ügyvéd Zombor
 székhelyiül, dr. Geréb Mihály ügyvéd Szabadka székhelyiül,
 dr. Stein Adolf ügyvéd Ada székhelyiül a ka-
 mara lajstromába fölvetettek, továbbá dr. Flatt Viktor
 újvidéki lakos ügyvéd, Újvidék szab. kir. város főispán-
 jává történt kinevezése, Ravasz Mihály bajai lakos
 ügyvéd pedig önkényes lemondása folytán a kamara
 lajstromából kitöröltek.

Kinevezések. Hauser Vilmos zombori közép-
 kereskedelmi iskolai tanár Szegedre, a polgári iskolához
 nevezetett ki. — Az újvidéki iparos-tanoniskola igaz-
 gatójává Bruck Ferenc visszalépése következtében Nie-
 dermayer Gyula kereskedelmi iskolai tanár nevezetett ki.

Pályázat. A zombori pénzügyigazgatóságnál ösz-
 tündíjas számgyakornoki állásra 2 hét alatt pályázat
 nyitottat.

Pályázat. Zombor szab. kir. város középkeres-
 kedelmi iskolájánál lemondás folytán évi 900 frtnyi ja-
 vadalmazással ellátandó rendes tanári állásra ezennel
 pályázat nyitattik. Ezen állomásra csak középiskolára a
 modern nyelvekből „magyar, német, francia“ képesített
 okleveles tanár pályázhat. A megválasztott köteles egy
 a középkereskedelmi mint esetleg az alsó fokú ipar-
 és kereskedelmi iskolában is működni s képesítési tárgyain
 kívül a szükséghez képest más tárgyakat is előadni. Heti

óraszám maximuma 22. Előnyben részesítettnek azok,
 a kik a szerb nyelvet is beszélik. A megválasztandó
 tanár a városi tisztviselők nyugdíjintézetének jogos és
 kötelezett tagja. Pályázók Sándor Béla Bács-Bodrogh
 megye, Zombor szab. kir. város főispán ur ömeltőségá-
 hoz címzett kérvényüket, melyben koruk, vallásuk, nős
 vagy nőtelen állapotuk, hadkötelezettségi viszonyuk, vég-
 zett tanulmányaik, képesítésük, nyelvismeretük s eddigi
 szolgálataik okiratokkal igazolandó folyó évi szeptember
 hó 24-ig bezárólag küldjék be. Kelt Zomborban, 1889.
 évi szeptember 7-én. Dr. Csihás Benő, polgármester.

Honvédeink f. hó 8-án Szabadkára mentek,
 ahol a szabadkai és szegedi földandár összpontosítottak.
 A Szabadkán tartandó ezred- és dandár-gyakorlatokon a
 temesvári 6-ik hedtest tüzérsztyálya is résztvesz. Az ösz-
 pontosított gyakorlatok 24-éig tartanak, 26-án a zászló-
 aljak ismét állomásaikra érkeznek.

Bács-Bodrogh vármegye méhésze. Az
 1888-ik évben vármegyénkben 91 községből nyert hivatalos
 adatok szerint összesen 10,608 kaptár volt, mely-
 ből 3,794 mozgószerkezettü keretes kaptár, 6,814 közön-
 séges köptü. Összesen 552-21 mmáza méz termeltetett
 16,566 frt értékben.

Méhvásárlás. A gazdasági egyesület lötenyész-
 tési bizottmánya értesíti az érdeklődőket, miszerint a
 földművelési miniszterium kiküldöttéi a gazd. egyesület
 kiküldötteinek közreműködésével f. hó 22-én Szabadka-
 kán fogják az eladásra bejelentett méneket megvizsgálni.
 A megvásárlásra alkalmasnak talált mének azonnal át-
 vétetnek, vételáruk pedig az eladó által megnevezendő
 adóhivatalnál lesz folyósítva.

A pacseri országos vásár f. hó 15-én fog meg-
 tartatni.

Árverések. Petrik János 676 frtra becs. ingat-
 lanaira szept. 28. Szabadka. — Schwarz Antonia 2024
 frtra becs. ingatl. szept. 19. Új-Verbász. — Kohn János
 3627 frtra becs. ingatl. szept. 27. Kula. — Milankovits
 Antal 2717 frtra becs. ingatl. szept. 8. Baja. — Guzssek
 István 1170 frtra becs. ingatl. nov. 3. Újvidék.

Sztanisicson e hó 16-ára hétfőre volt kitzve
 a jegyzőválasztás; azonban tekintve, hogy a vasárnap
 bucsú után következő blaumontag a jó vetterek kellő
 higgadságában kárt tehetne, a választás áthelyeztetett
 szombatra. Így legalább a szerencsés megválasztandó
 mindjárt együtt mulathatja végig a bucsút — leendő
 ellenségeivel. Mert megvagyom írva: „Kétheti időköz
 mulva sehoh senkit meg nem választanának jegyzőnek.“

A palicsi fürdőigazgatóság nyolevan frt-
 nyi bírságot szabott az ottani cigány zenekarra, mert ez
 az augusztus 18-iki hangversenyen a megállapított mű-
 sor ellenére az osztrák néphimnusz játszottá el.

Himen. Martonoson Czékus Ferenc nőül vette
 Benedek Irén kisasszonyt dr. Benedek István orvos le-
 ányát.

Az újvidéki vasuti állomás megnagyobbítási
 munkálatai nagyban folynak. Ebből az idegesek háborút
 jövendőnek; ami csakugyan lesz, csak az a kérdés:
 hol és mikor?

A temerini véresdráma. Fernbach Antal,
 a szerencsétlen dúsgazdag, Zombory László újvidéki
 ügyvédet kérte föl védőjéül; ellenben a gyilkosságra vo-
 vatkozó beismerését nem vonta vissza.

Almásról írják: E hó 6-án nagy részvét
 mellett temették el dr. Csicsáky József prépost-esperest
 Bács-Almásban. A kerület összes papsága és tanítósága
 megjelent a szeretett főnöknek végtisztességét megadni.
 Azonkívül ott láttuk: báró Rudics Józsefné testvérével,
 gróf Telekyt, Szeczy Győző bajai főgymn. igazgatót,
 Deák Zsigmond főszolgabíró, Kovácsics Antal járásbíró,
 a más esperesi kerületből: Vigyázó Vendel hittanárt,
 Kovácsics csavolyi, Matkovics bajmoki, Hafner pacseri
 plébánosokat. A temetési szertartást a bajai apát Berényi
 Dániel, a szabadkai prépost és a zombori apát és még
 vagy 20 pap segédlettel végezte. A halottas háznál a
 kerület tanítósa élenkelvén a temetési éneket a ko-
 porsót a diszvadászok elvitték a templomba, ahol a halott
 fölött halotti mise püspöksüveggel megtartott. A mise
 bevégezte után Almás város összes intelligenciája és a
 lakosság nagy tömege elkísérte a drága halottat a teme-
 tőbe, hol a kápolna kriptájában örök nyugalomra elhe-
 lyezték. A sírnál a pontifikans bajai apát megható be-
 szédben bucsúzott el a papság és a lakosság nevében a
 halottól.

Öngyilkosság. Folyó hó 5-én este 8 óra felé
 Steiner Fami jankováci illetőségű 19 éves eszedelény,
 gazdája, Krausz Farkas lakásán, ahol alig öt nap óta
 volt alkalmazásban, ismeretlen okból felakasztotta magát.

Vád alól fölmentett jegyző. Kovács Sándor-
 dornak, a közigazgatási uton felfüggesztett pacseri jegy-
 zőnek f. hó 6-án volt a szabadkai törvényszék előtt a
 végtárgyalása. A törvényszék nevezett jegyző ellen föl-
 hozott vádakát alaptalanoknak találván, a vádlottat föl-
 mentette.

Dal- és táncestély. A „Zombori népköri ipar-
 os-dalárda“ f. évi október hó 5-én a „Vadászkürt“
 nagytermében táncal egybekötött dal- és táncestélyt
 rendez.

Vesztett kutya mindenfelé. Kulán egy ve-
 szett kutya 2 embert és több kutyát megmárt, mire az
 ottani főszolgabíró az összes kutyákat kiirtatta. — Bez-
 dában egy veszett kutya 3 gyermeket márt meg, e
 hirre Széchenyi Tamás tb. szolgabíró intézkedés végett
 azonnal a helyszínre utazott.

Körrendelet. Midőn a vármegyei legtöbb adót fizető bizottsági tagoknak az 1890. évre érvényteléssé bírándó névjegyzéke összeállításáról tett intézkedések folyamáról fősztalagbírót urat imitt értesíteném, egyben hivatkozva a folyó hó 2-án 20123. sz. a. kiadott rendeletre felhívom, miszerint az alantak pontos betartásáraól illetve közhírré tételéről személyes felelősség terhe alatt gondoskodjék. Az 1886. évi XXI. t. c. 25. §-a értelmében a vármegyei legtöbb adót fizető bizottsági tagok névjegyzékének összeállítása, illetve kiigazítása, a vármegye igazoló választmányának hatáskörébe tartozik, melynek ülésai alatt azok, kik az idézett t. c. 26. §-ában említett kedvezményeket igénybe venni óhajtják, — s ezen kedvezmény igénybe vétele iránt hoztam eddig nem fordultak — az ülések tartama alatt az igazoló választmány előtt szóval avagy írásban jelentkezhetnek, jogosultságukat azonban okmányilag tartoznak beigazolni. Az igazoló választmányi ülései alatt jelentkezhetnek azok is, kik jogosultak arra, hogy egyesenes államadjók alapján felvétesseken de az adóhivatal által tévesen nem lettek kiténtetve, mely esetben azonban adókönyveik vagy adójuk mennyiségét kiténtető más hiteles okmányaik minden körülmények között bemutatandók. Közhírré teszem, hogy a vármegye igazoló választmánya a legtöbb adót fizető bizottsági tagok 1890. évre érvényteléssé bírándó névjegyzékének összeállítása illetve kiigazítása céljából folyó évi szeptember hó 18-án (tizennyolc) d. e. 9-12 és d. u. 3-5 óráig hivatalos helyiségemben nyilvános ülést tart. A legelől hivatkozott t. c. 28. §-ának rendelkezéséhez képest a vármegye igazoló választmánya által összeállított névjegyzék f. év szeptember hó 19-ik napjától október hó 3-ik napjának délután öt óráig minden nap d. e. 9-12 és d. u. 3-5-ig Vojnits István vármegyei aljegyző mint előadó hivatalos helyiségében bárki által is megtekinthető, megjegyeztetvén, hogy ugyanezen névjegyzék egy hiteles példánya a vármegye székházának hirdetési táblájára folyó évi szeptember hó 19-től 15 napig ki is függesztetik. A vármegye igazoló választmánya által összeállított névjegyzék elleni netán beadandó felelőbejegyzések az 1889. évi október hó 3-ának délutáni öt óráig a vármegye bíráló választmányára címezve, a vármegye alispánja mint az igazoló választmány elnöként írásban nyújtandók be. Kelt Zomborban, 1889. évi Szeptember hó 6-án Schmausz Endre, alispán.

Gyümölcskiállítás. A budapesti kereskedelmi múzeum a városi nagy iparszarnoknak ideges kiállítások számára fenntartott részében friss és feldolgozott gyümölcs, valamint konyhakerti kiállítást rendez, mely f. évi október hó 1-5 napján nyitattik meg és október 31-én bezáratik. Résztvenni szándékozóknak a szükséges felvilágosítást Rombay Dezső gazd. egyesületi titkár készséggel megadja.

Becsapott takarékpénztár. A hódásghai takarékpénztárnál a napokban valami szélhámos egy Jautzen Henrik szeghegyi lakos névre szóló telekönyvi kivonatot mutatva fel, földbirtokára betáblázás mellett 2000 frt kölcsönt kért és pedig minthogy 1000 frt-ra nagy szüksége van, a kölcsönnek felét azonnal, a másik felét pedig a telekönyvi betáblázás után kívánta felvenni. Az állítólagos Jautzent a takarékpénztár intézői jöképnek találva, ami — úgy látszik — Hódásghon elég a hitelképességre, a kívánt 1000 frtot azonnal megkapta. Erre aztán Jautzen Henrik elszellett s azóta máig kutatják Szeghegyen, ahol senki sem ösmeri e szélhámos urat, akire még azt sem lehet mondani, hogy furfangos, csupán jöképi.

Tűz Karavukován. E hó 2-án esti 10 órakor „Feuer, Feuer” kiáltások visszhangja verte fel esendők községünk nyugalma; egyszersmind az óriás magasságban csapkodó lángok rémes fénye is tudatá, hogy ezen szegény község ismét a bős elemek martalékánál szemeltetett ki a gondviselés által. A tűz keletkezésének oka még eddig teljesen nincs kipuhatolva, de nagyon valószínű, miszerint gaz gyújtogatással állunk szemben; mert a tűz keletkezésével egyidejűleg — a község ellenkező részében — a községi örök ló tolvajlást kísérő bandái is ugraszottak meg, s üldözték őket, de eredménytelenül. A tűz különben Bartl György helybeli gazda ember takarmányos esürében keletkezett; alig rövid 10 perenyi idő alatt — mielőtt a nép még össze fúthatt volna — már 5 laképillet állt tüztengerben. Ezen épületeken kívül azonban temérdek gazdasági eszköz, szárnas jószág és 4 drb sertés esett a tűz martalékául. Nem tudtuk mi esodáljunk jobban, Hellmann Ádám községi bíró fáradságtalan buzgalma, avagy különben az oly derék községi németiségnek ezen vészéül tanusított hűnös renyhességét. Renyhességükben annyira mentek, hogy a községi bíró kénytelen volt a népet doronggal kezében s a legszigorubb büntetésnek kilátásba helyezésével kergetni az oltásra. S ép ezért Isten esodájának nevezhető, hogy a szerencsétlenség nagyobb mérvet nem öltött. Lehetetlen még, hogy Szilvássy György derék községi jegyző fel ne említsen. Mert csupán az ó tapintatos és tökéletes szakértőre való intézkedéseinek köszönhető az, hogy a bős elemek dühöngésétől alig 2 lépésvire álló, s náddal fedet házál — a melynek sarka különben szinte lánggal égett — lehető volt a tűz pusztításának vetőt mondani. Örült kitédelem után, ezen senkítől sem remélhettem, sikerült az egyik tüzi feekendovel és néhány jobb lelkületű emberrel a tűz terjedését lokalizálni. A kar így is megközelíti a 10,000 frtot.

Hirdetmény a folyó 1889. évben megtartandó erdői szakvizsgák ügyében. Az erdői szakvizsgák a folyó évi október 21-én és erre következő napokon Budapesten, Pozsonyban, Besztercebányán, Miskolcon, Kasán, Máramaroszigeten, Debrecenben, Kolozsvárt, Brassóban, Nagy-Szebenben, Temesvárt, Zomborban, Pécsen és Szombathelyen a vármegye házában, délelőtt 9 órakor fognak megkezdetni és folytatólag megtartatni. Felhívotnak mindazok, kik ezen szakvizsgát letenni szándékoznak, hogy hiteles bizonyítványokkal felszerelt folyamóvanyáikat a vizsgák székhelyére nézve illetékes kir. erdőfelügyelőkhöz nyújtsák be. Budapesten, 1889. augusztus hó 28-án. Földmívelésügyi m. kir. miniszterium.

Harkányon szeptember 5-éig a fürdővendégek száma 2033 személy, az áttutázó vendégek száma pedig 4035 személy volt.

Cservenkáról írják: Helyben egy Valenda Katalin nevű eseléd öngyilkossági szándékából a Ferencsatornába ugrott; Scharf Károly nevű helybeli lakost ezt meglátván, utánna ugrott s nagy megerőltetés után sikerült neki nevezett leányt a hullámok közül idejekorán kimenteni.

Ismerkedés. A helybeli pénzügyi tisztviselők f. hó 5-ikén, esítörtökön tartották meg ismerkedési esélyüket, a „Fehér hajó”-hoz címzett Hansmann-féle vendéglőben. A vig este impulzusát, mely mindenben sikerült mondható, annak kivmagasló alakjai, Danczer Kornél öngyagsága és kedves családja adták meg, kik mindenki iránt, rangkülönbséget nem ismerő, előzékeny, szívelyes és jóakaró magatartásukkal a tisztviselői kar és családjuk iránt meleg érdeklődésük által bájtoltak el és ragadták magokkal az egész társaságot. Öngyagsága mindenkit felkerekett, mindenkihez voltak néhány nyajas szavai. Az este főcélja az összetartás szép erényének, a kollegialis életnek megvalósítása volt, mely hogy célját nem tévesztette el, bizonyította a jókedv, mely a kedélyes társaságot kivilagos-kivirradtírt tartotta össze. Igen sikerült és átgondolt toasztokat mondottak Galyasi titkár és Klínger fogalmazó Danczerre, Bárci fogalmazó a házára, Náray számtiszt a rangkorságról beszélt és Kiss számtiszt Kramberger adótárnokot köszöntötte fel; de hát az már a magyarnak vérében van, nem marad meg benne, ami a szívét nyomja, aztán meg a hangulat, ami a fő, kiténtő volt, és „in vino est veritas” arany igazság marad még a Bácska kellő közepében Zomborban is. A vig társaság azzal oszlott szét, hogy bárcsak még egy napig tartott volna, de vizasztalódott azzal, hogy a mulatság ismétlődni fog még.

Hivatalból rendezett vonatkozás. Lapunk egyik levelezőjének nagy panaszva van Barossra, mit is csak úgy hozhat helyre nagyevű miniszterünk, ha legalább még egy zónaszisztémát talál ki. A panaszos eset a következő: Baross miniszter körútjában Eszéket is érintvén, az ott folyó kiállítást meg akarta nézni, mely célból a miniszter külön vonatát a kiállítás felé vezető vágányokra tolatták, egyben sürgöny küldetett Dárdára, hogy a rendez vonat ne induljon, míg újabb távirat nem megy; ez incidens folytán a vonat 2 1/2 órai késéssel érkezett meg Eszékre. Levelezőnk nem hiszi, hogy Barossnak, a fő-fő vasutasnak ez esetről tudomása lett légyen, mert ilyen rendtelenséget valószínűleg nem hogy a maga személyéért, de senki ember fiáért sem túrne meg. A késéért, mely ez esetben egészen felesleges túlbuzgóságból eredt, csakis az eszéki vasuti főnök hibáztatható.

Töltésépítési arlejtés. A bácsi tiszi armentesítő társulatnak telhatalommal kiküldött építő bizottsága Zentán 1889. évi szeptember hó 3-án és 5-én az adórán-zentai védőtöltés felépítésének biztosítása iránt szóbeli arlejtéssel egybekötött zárt ajánlati versenytárgyalást tartott, mely alkalommal egy az ó-bece-földvári, mint az adórán-zentai öblözetek védőtöltésének felépítése 28 1/2 köbméterenkénti egységi ár mellett mint időközben benyújtott pótajánlat folytán legkevéselbért vállalkozónak Gregersen, Wulf és Gfrerer budapesti cégnek adottt át.

A MAGYAROK PÁRSI KIRÁNDULÁSA.
Saját tudósítónktól.
(Folytatás.)
Venecze.

A t. olvasó ne várja tőlem, hogy itt a város történetének elbeszélésébe bocsátkozom. Ha ezt akarja, csapja fel akármelyik történelmi kézikönyvet, társalgási lekszikont vagy magát Baedekert. En' otthon tanulmányoztam az illető helyekre, városokra vonatkozó adatokat; utközben (amit másnak is legmelegebben ajánlok), Griebenst és Baedekert, jóllehet nálam voltak, sehohsem vettem elő, mi által azt értem el, hogy a szemlélt tárgyak által keltett benyomások egészen közvetlenek, zavartalanok és egészen hűvek voltak. En tehát csak arra fogok előadásomban törekedni, hogy szorgalmasan és lelkiismeretesen vezetett jegyzeteim alapján lehetőleg egész és hű képet állítsak az olvasó lelke elé a látott, tapasztalt dolgokról.

A két vonat, melyeken a kiránduló társaság tagjai egész Olaszország határáig külön utaztak, Cormons állomásán egygyé esatoltatván, a veneczei pályaházba mint egységes, 54 kocsiból álló hosszú vonat robogott be. A nagy pályaházat csak úgy előzöndötte a kocsiokból kiténdő 850 magyar. A kalauzok a nekik kijelölt csoportok számával már ott állottak a perronon. A mi csoportunknak, a 33-iknak, is kijött egy; de nem volt közsőnt benne. Mert akár olaszul, akár francián szólítottuk meg, csak bántak ránk és motyogott valami érthetetlen hangokat, mi közben egész testében remegett és két halvány orcája göresösen vonaglott. Mitől félhetett a szerencsétlen? tán hogy elevenen fölhalja az a sok szittyia magyar? A helyett, hogy csoportunk esernyőjére felragasztott számát felénk fordítva fölfelé tartotta volna, majdnem a melle elé előre fordítva bocsátotta le, úgy hogy sokan csoportunk tagjai közül izgatottan kiáltották, hogy hát nekünk, az utolsóelőtti csoportbelieknek, már kalauz sem jutott. Végre valamennyiünknek sikerült a félkegyelmű embert észrevenni, ki majd fejét-eszté szöszve s általunk előre tuszkolva ment csoportunk előtt. A zaj, láma csakugyan impozáns volt; mindenkinek hordár kellett volna, ki kofferjét a szélálló gondolára elvige. De hát mindössze 5-6 szál legény ácsorgott ott. A kirándulók okosabbik része mindjárt maga vette kofferjét és nagy ügygyel-bajjal cipelte; de egyes fiesurok és cifrán öltözökdött nőcskék nem akartak helyökről mozdulni, szöva a rendtelenséget, mely miatt öök hordárt nem kaphatnak, holott látják, hogy éltés matrónák is maguk vizsik bördöndjüket. Mert hát honnan is lehetne egyszerre vagy 700 hordárt előteremteni? Végre ezek a finnyások is kénytelen-kelletlen maguk vitték kis podgyászukat a vagy 100 lépésvire távolesó Canal Grande partjára, hol a kirendelt gondolák már vártak ránk. Mindegyik gondolóra hatan szálltak fel, maguk mellé téve holmi-jaikat is.

Négy, feketére festett hosszú gondolán megyünk a 33-ik csoport tagjai, ringatózva a 2-3 emeletes házakról és márványpalotáktól szegélyezett Canal Grande alig észrevehetőleg folyó vizén. Majdnem hűnye kalauzunktól ne adj Isten kipréselni csak egy szót is, hogy hát merre menjünk. Végre türelmünket vesztve kevés hija, hogy meg nem vertük, mire kinyitja száját és motyogja, hogy: Alle tre stelle (a három csillaghoz). Es ez ember, mint később bámulattal látjuk, a „három csillaghoz” címzett vendéglőnek fizető pincére. Heveskedésünk, melyet ez igazán ostoba ember bennünk gerjesztett, csakhamar lecsillapodik és helyét enged a csodálkozásnak, az élvezet gyönyörének, melyet a szokatlan, esodálatos

látvány fakaszt lelkünkben. A Canal Grande majdnem mozdulatlan, zöld színű vízével, mely az egészen járda nélküli, palotákkal vegyes házsorok falait nyaladossa, olyan széles lehet, mint a zombori főutca, Karakásevic és a városbáza között.

Minél beljebb megyünk a városba, annál több a meglepetés, melyet a kanálison nagy ügyességgel tovasikló gondolák, a házak és fehérlő paloták más és más építési módja, és az ablakokból kiváncsian ránk néző közönséges, esinos, itt-ott szép, szokatlan kifejezésű arcok bennünk okoztak. Ez alakok legnagyobb része, azt hiszem, az alsóbb társadalmi rétegekhez tartozik; mert majdnem mind hanyagul és nagyon felületesen voltak öltözve és hollőfekte hajukon nem látszott meg, hogy gyakran jön fésűvel érintkezésebe. Akaratlanul is eszembe jutottak némely felvidéki falunak hiányos tolettű cigányai. A hatás nagyon vegyes az egymás mellett soraközö nagyszerű és mindennapi, de mindenesetre szokatlan tárgyak szerint. Az ember egyik-másik pillanatban némi boszuságot, elégedetlenséget érez, hogy hát ez az a híres, tündérmesékbe való Venecze.

Tovább megyünk a kanálison befelé; egyszere valamennyiünk figyelmé egy tárgy felé irányul s ez a Rialto hídja, mely egyetlenegy darab márványból készült s 47 m. hosszú és 22 m. széles. A híd alul félkörívalaku, kétfelől egyenes vonalú lejtős feljáróval, melyek között van a 6-6 arkádszerű ívezet, alattuk levő apró boltocskakkal. Csakhamar eltűnik szemünk elől a jobb-kéz felől levő híd és derékszögben bekanyarodunk egy keskeny csatornába, hol kevés hija hogy a lagunában akarunk ellenére is meg nem fűrdöttünk. Abban a pillanatban, hogy be akarunk fordulni, rohan felénk egy hatalmas bárka és úgy odalapított a falhoz, hogy gondolánk alig birt mozdulni. De egy-két evezőcsapás a gondolás és bárkások részéről és mi tovasiklunk az apró hidak boltozata alatt. Igazán ügyes fickók azok a veneczei gondolások. Még pár perc és elérjük a partot, a hol kiszállván a szárazra, hotelunk felé törtettünk. Az utcáknak gunyolt sikkátorok itt oly keskenyek, hogy a mi fiatal ügyvédünk, ki a június 15-iki távugrási versenyeken az első díjat nyerte, bátran tehetné vizitet a szemközti házban lakó ismerősénél, a nélkül, hogy le kellene szállania a földszintre. A melegen tűző nap dacára is, mi árnyékban haladtunk vendégünk felé. Végre itt vagyunk az „Alle tre stelle” előtt. Uram Isten, hát ez is hotel, kiáltjuk fel majdnem egyszere. Hisz mi nálunk még a vidéki szállodák is sokkal különbek ennél. Igaz, hogy ez olyan harmadrangú helyiség; ki is jutott a szidásból bőven a szegény Szana Tamásnak, aki előre utazott Veneczebe, hogy lakásról gondoskodjék. De a zavar csak akkor kezdődött, mikor kiderült, hogy az egy csoportbeliek nem fűrdünk el itt valamennyien, mert egy másik csoport majdnem egészen elfoglalta a földszinti helyiségeket és az első emeletieket legnagyobb részben. Itt meg kell emlékeznem derék csoportvezetőnkéről J. L. budapesti ügyvédjelöltől. A szegény feje a magyaron kívül semmiféle más nyelvezet egy kukkot sem értett, itt kezdődött az én szerepem. A szobák átvezetésénél én voltam segítő társa, én voltam a tolmács, én a közvetítő, ahol valami félreértést el kellett oszlítani.

Átvizsgálván a szobákat lejtöttünk az udvarra, hol a 25 személy számára terített s vörösbors flaskókkal megrakott asztal állott. Csoportvezetőnk a bördöndjeiket kezökben tartó kirándulók közé érve elkijáltja magát: uraim, kiki ott foglaljon szobát, a hol tud. Itt én és Gergő barátom nem voltunk restek, csakhamar ott termettünk a harmadik emeleten és lefoglaltunk egy három ágyas szobát és a magunkkal felcipelte kofferjeinket ágyra helyezve, mintegy re bene gesta lesiettünk az udvarra. Szegény kirándulók! vagy tizen hely nélkül maradtak; a többi között M. Gy. barátom is feleségével együtt. Hosszu eszmeesere után öök is kaptak lakást egy szomszéd vendéglőben Bonvecchiati urnál. Dacára hogy 4 órakor érkezettünk Veneczebe, csak valami hatkor ülhettünk le az asztalhoz, hogy éhségünket lecsillapítsuk. Kaptunk tökmaghalaku téstalevest; de csak nekem volt hős elszántságom majdnem egészen megenni és ezt a heroizmust csupán tapasztalatszerzés végett tettem. Hoztak aztán olajbasült sardellahalat; de az oly kiténtő volt, hogy mindgyűnkünk megduplázta. A borjusított sem volt rossz fejes salátával. A gorgonzola sajtra, melyet meggyel ettünk, meglehetősen izlett a kissé fanyar, de tiszta vörös bor. Szegény Molnár Gyulának, ki kissé később jött, alig akartak ebédet adni, míg csak lihetővé nem tettem a talianusok előtt, hogy csak az imént jött Bonvecchiati urtól.

Urak, de most már ne vesztesgessék az időt, hanem menjünk a várost megnézni — hangzott egyszere pár torokból. Persze, hogy mindenki sietett eleget tenni a felhívásnak, még az asszonyok is, kik annyira-amennyire rendbe hozták az ut által kissé megviselt tolettűjüket. Csakhamar kiértünk a Szent Márk-terre, a világ legszebb terére. Az ember nem tudja, mit esodáljon először: a templomot-e, a dogepalotát, a teret, a királyi palotát vagy a tengert. Pár percig legeltettem szememet ezeken a tárgyakon, hogy általános benyomást nyerjek; aztán átmentem a részletek szemléletére. A Szent Márk-ter hosszú négyszöglet képez, körülbelül olyat, mint a zombori főutca Falcione Gusztávól Koszaniésig, csak-hogy körülbelül olyan széles, mint a városbázter. Észak, nyugot, és délfeleli oldalát kétemeletes magas, töméntelen ablaku, egységes épület képezi, melynek földszintjén piacra nyíló arkádok vonulnak köröskörül, alattuk fényesebbnél fényesebb kirakatu boltokkal. A márványal kikövezett, négyszögalakú piacnak déli oldala nyílt, gyönyörű kilátást engedve a közvetlenül előtte álló remek Sz. Márk-templomra. Innen a Sz. Márk-terrel derékszöglet képezve vonul egész a tengerrig a valamivel hosszabb piazzetta, balfelől a Sz. Márk-templommal és a dodzsepalotával, jobbfelől a Sz. Márk-ter és a piazzetta sarkán Campanile (harangzótorony) és a királyi palota, mögötte a királyi kerttel. A piazzetta (kis Márkus-ter) déli, tengerre nyíló végén áll két gránitoszlop, az egyiknek tetején broncból készült szárnyas oroszán áll, a másikon a város régi védőszentjének Sz. Todorának márványszobra. Itt elszakadva a sokfelé széjjelbuzdó utársaimtól, felmentem a 98 méter magas Campaniléra, 15 cseentezimet (7 1/2 krajcárt) lefizetvén. Sokakat visszartart a fáradságos felmászástól való félelem s inkább a lidóra bajóztak ki. Pedig a félelem egészen alaptalan volt, mert a feljártat a nagy magassába lihetőetlen könnyű; tiz lépés hosszú 38 forduló vezet fel, alig 2-3 lábnyi

emelkedéssel. alatt állók; a világ legszebb szemem végig a leáldozó nap. Majd a 117 sz. nek 157 esator a tündéri háza balra van a Sz. a híres óraműs bejárata Márk-öt hatalmas kőzött broncova. gót stílusban az emeleti, felkedik a meg a hatalmas esies della Salute látszik; távolabbi val és feketelő. nel tovább néz csak álmodom. főle s én öteg megvalni a hely időzni és a va.

A lámpák pesedni kezdett ház előtt az alk néhány utársar képet, melyet a özönlő minden igazi szép női a kirakat által es együtt ki vama kisebbszerü bev tévedésbe a hol a felét igértém holmit meg is erősen harsogt mint azt egy v tanács tisztelt gyűltünk és va állottunk. Anit hatalmas éjén vettük észre, h tovább jätssza feltűnt, mert szebb volt az e következetessg tünk és tapsolt királyi ker magyar darabó ballagtunk, h Laktársannal. vári emberrel. megyünk. De n ferjünköt az el kopogtatásunkra tásalunk nem h bát a csoporte egy a szép n tanitónéknk id együtt utazott sanakk. Benyt szen iresen. Mag de csakhamar Gergő volt. A egy szoba ajta egy öreg ur né a műveltség n nélkül maradt. az öregnek a n ban, úgy hogy mely iresen áll

Reggelé hogy a Szent megnézniük, m kedvtűnkert. A tól ragyogó b fába siettünk. felsiettünk a sz tolongó sokasg 1 lira 20 centz Pont hatkor a Több teremnek széles, lefelé n a s ó hajók li esatorna tuló. A s óhajók lid két oldalt két-k atjáró, homar esatornára és a vén, megnézniük melynek plafon horriják. A hat fogadó, nappali remekművü fatá féle régi szobro k léptem a piazz megválasztott nek. Innen k tete a mult en keblemet. Men nézve Verones változott Jupite ciai királyleba tagu esoportha esieseronét láttam a velüni neki vagy két tenyerét egy o gyalázatosan v tisztelt utársal

Már csak Márk-ter végén tem a gyönyör nem szakította a gondolára. Gondolánk ké meg a jókora kivel előre ne de szavaimra. lírával, melyet

(Folyt. köv.)

A pénzügyi tisztviselők ismerkedési estélye.

— Karcolat. —
Írta: Xanthos.

Hogy is kezdjem? ... No hát úgy, hogy meg is volt, jó is volt, szép is volt. Ezzel aztán be is fejeztem volna a referéndumot.

De nem oda Buda! Még utóbb valamelyik „angyal teremtés” meg is haragudnék arra az indiseret Xanthos bácsira, a miért hogy olyan röviden karcoltam le őt, akarom mondani az estélyt.

No hát lássuk! ...

A pénzügyi adminisztráció újja szervezése alkalmából, az ország minden vidékéről lettek ide Zomborba p. ü. tisztviselők kinevezve. S minthogy ez a Bácska (kérem, nem a lapot értem) egy kis ország, mint ahogy nevezni szokták, — mi természetesebb, mint az, hogy tekintélyes számú p. ü. tisztviselő sereglett itt össze?

Ezen körülmény egy hivatalos, mint társadalmi szempontból szükséges tette a közelebbi ismeretség megkötését. Mert arra nézve, hogy a haza javának előmozdítására sikeresen működhesünk, nem elég csak — a görög bölcs mondása szerint — „ömmagunkat megismerni”, hanem kell, hogy egymást is megismerjük.

Ennek az igazságnak nagyobb igazsága kedvéért azután a „lelkes rendezőség” kezébe vette Ariadne fonálát és azt addig-addig gombolitotta, míg meg az „ismerkedési estély” igéje testté vált. E fonál után indulva, eljutottunk oda, ahol búbanatunkat elfelejtjük a „badaesonyi bilikom”, a sóvárgó kebelnek hadat ízen a tízes szemek „csillag-ragyogása” és a ropogós bankókat észrevétlenül is kicsalogatja a tárcából a „fekete gyerekek” száraz fája.

Eljutottunk Hanzmann esinos vendéglőjébe, hogy elmondhassuk egymásnak a költővel:

„Akinek barátja és honja van,
Az nem lehet boldogtalan.”

A megszületett ige így vált testté, az „ismerkedési estély” így valósult meg.

A csinosan felkészített terem sima parkettjei tündöklő fényárban úsztak a pompás csillárok ragyogó lángnyelvecskétől. A fehér mezbe burkolt asztalok karesu derekai — edesen kínálgatva lukullusi tartalmukat — úgy hajlongtak felénk, mint egy kétékező „Amor” a szerelmes szívek felé.

„A kétes pályán nemesen megívni dicsőség”, — mondja Kistaludy Károly; de már hogy ezen hosszú „felér pályán” kirakott, szívet gyönyörködtető, szemet kápráztató „földi mulandóságokkal” hogy lehetett volna nemesen megívni? azt mondja meg „Nagy Sándor”, ki elég okos volt a „gördüsi csomót” is megoldani. — En ezt nem írom le. Akartam ugyan, de a tollam megtagadta ez egyszer a szolgálatot, mert valahányszor bele-mártottam a „múzsák fekete nedvébe”, a célből, hogy megörökítem a „párolgó talák” józsu tartalmát, mindannyiszor szőrpakozva szórta szét a tonta-sugarakat, mint valami haragos villám az utjában álló barna fellegeket.

Valószínűleg sajnálta ő is, hogy elmult. Elmult visszajöhethetlén, bár érte egész nemzet epedne is ...

Nagyon természetesen, hogy a gyöngyöző jó bor, melylyel „Bachus” oltárán áldoztunk, és „Fáraó fiainak” sebes nyirettüje csakhamar felvidította a kedélyeket; a jökedvet azonban hatványozott mérvben növelte a bájos hölgyek nagybecsű jelenlete, kik, — mint a szerény ibolya a csevegő patak hús ölében, — enyylegve tarkázták be a díszes férfi társaságot.

Mondani sem kell, hogy midőn a jökedv árja elragadta kedélyűnket, megeredt a szebbnél szebb dicitó is. — Magas rüptü phantáziánk sasszárnyával bebarangolta a hetedik menyországot. Rózsakévdűnkben nem értünk rá megemlékezni a „Karthausi” barátok jeles mondására a: „mementó mori”-ra, mert a gyöngyöző poharak fűlbemásozó csendesége egyre csak azt suttogta: „in vino est veritas”.

Elfelelve a multat, éltünk a jelennek és biztunk a jövőben. — Hisz a költő is azt mondja:

„Minden órádnak leszakad virágát,
A jövedőnek sivatag homályát
Bízd az Istenség vezető kezére,
„S élj az idővel.”

Ugy is tettünk, hisz másként elrontottuk volna azt, ami az estélyen jó volt.

És most következett a háború. ...

Egy jeles tábornok (a neve hirtelen nem jut eszembe) azt mondá egyszer, hogy a háborúhoz három lényeges dolog szükséges: a pénz, ... a pénz, ... és megint a pénz. ...

No, hát igaza volt, csak hogy ez olyan háború, ahol nem jó az embernek a fejét ide-oda kapdosni, mert könnyen beleitközik valami gyilkos golyó, — hanem hogy milyen három lényeges kellék kell azon kellemes hadjáratához, melyet a „bogár szemek” tízes kacsintása úzen a nem épen haredzett férfi lábaknak, azt úgy hiszem, nem tudá megmondani az a jeles tábornok; de gondolom megmondta Petőfi, midőn így énekel:

..... Éljen a bor és a lány,
Huzd eigány!

Hát kérem, midőn már az öreg „Bachus” „Morpheus” karjai közé ment pihenni, midőn a habzó serlegek lassanként eltűntek az előbb még oly bájjillatu „ambrosiával” megrakott asztalokról, felittotte díszes sátorát „Terpsichore” isten-asszony. A bájos „istennők” zephyr szárnyaikkal csakhamar belebegték a díszes tánc-termet, keesesen állást foglalva az ostromhoz. És midőn „Sándorék” gyújtó zenéje rázendítette azt a ropogós eszárdást, hogy:

„Páros élet a legszebb a világon,
Párosával ül a madár az ágon” . . . . .

egy pillanatra lecsendesültek a hullámzó női keblek, elszorultak a dobogó férfi szívek, mint kitörő vihar előtt lecsendesül kisse a szorult levegő, hogy annál nagyobb hévvel, annál nagyobb erővel rohanjanak a tánc tüzében.

..... És a következő pillanatban már ott láttuk a „sylfid” női alakokat a délceg ifjak ölelő karjai között,

aprózza a soha elnem fárasztó „isteni” eszárdást. Valód művészi eset kellene ahhoz, hogy ezt a cifra háborut élethűen kiszinezze; mert hogy háború volt, még pedig olyan, hol a „szemgolyók” szórták a kartácsokat a gyulekony szívekre, azt eléggé bizonyítja az a sok hideg-meleg limonádé, mivel a tánc tüzében megsebzett szívekre gyógyító balszámot csepegtettek a kifáradt hősök és hősnők.

..... És ha ezeket a megsebzett szíveket mind egy halomra hordanák és meggyujtanák, ki mondja meg milyen volna e láng? . . . . Talán piros, ... talán, ... no, nem mondom meg, hisz aki tudja, ugy is eltalálja, aki pedig nem tudja, az gondolkozék rajta míg el nem találja, hanem e helyett megkísérlem kiszinezni — ha ugyan halavány tollamat csak némileg is kitarásra buzdíthatom, — abban a gyönyörű társas koszoruban résztvevő „hölgy-virágokat”, kik aranyos jökedvökkel — mint a ragyogó nap az azurkék égboltozatot — megkoszorúzták az estélyt. Mondom, csak megkísérlem, előre becsajtván azt, hogy én a virágok dolgában csak lajkus — és nem műkertész — vagyok. Ha tehát egy illatos kameliát a „szerény ibolyák” közé, egy fehér liliumot a „nyiló eszárd rózák” közé, egy hamis kis rezedát a „félénk gyöngyvirágok” közé vagy megfordítva helyeznék el a köntendő koszoruba, — tudja be hibául emberi mivoltomnak a szíves olvasó, mert: az ember tévedhet; tévedhet pedig különösen akkor, midőn egy virágos kertben ezer színből pompázó virágok közt azt mondják neki: most válassz magadnak a sok közül! És midőn feléjük nyul, hogy egyet leszakasszon, a millió illatos virág harmatos kelyhével mind feléje hajlik, hogy őt szakassza le.

És az ember elkábul a tarka virágok bájjillatától, szakítani nem tud, szempillái lezáródnak az illattartól, rózsakarikák repkednek lelki szemei előtt, rózsaszínből látja az egész világot és abban . . . . csupa nemes rózsákat!

En is ilyen csupa „piros rózsát, fehér rózsát, szöke leányt, barnát” láttam — mint a költő mondja — abban a virágos kertben — az ismerkedési estélyen, — s habár a rózsá sines tövis nélkül s szűrésa fájdalmat okoz, mégis leszakítom, azaz hogy leírom őket.

Jelen voltak pedig: Danczer Kornélné, Schwarzer Emilné, Ribiczey Ádámné, Böhm Hugóné, Galyasi Imréné, Proll Ferencné, Méray Lajosné, Barthos Zsigmondné, Szücs Károlyné, Nagy Zoltánné, Bárczi Ivánné, Schröder Aladárné, Környei Kálmánné, Legény Károlyné, Türr Antalné, Schmidt Béláné, Morán Rezsóné, Stvrtecky Ferencné, Ivanics Kálmánné, Sprodt Mátyásné, Kiss Istvánné, Szabó Ferencné, Jorgovits Döméné, Csery Alajosné, Náray Talamérmé, Császár Juliánné, Kladler Györgyné, Dalmay Béláné, Városv Lászlóné, Kramberger Józsefné, Rosztóczy Antalné, Baranyai Gyuláné, Szilágyi Béláné, Kovács Györgyné urnók, továbbá Mallász Alberta, Schwarzer Gizella, Böhm Emilia, Böhm Adél, Galyasi Mariska, Környei Hortenzia, Rziha Olga, Kramberger Hermína, Dalmay Hedvig, Dalmay Janka, Kovács Ilona és Szilágyi Aurélia kisasszonyok.

És most önkénytelenül is azt fogod kérdeni szíves olvasóm (az olvasónó: édes), hogy hát mi volt szép az estélyen?

A felelettel adós maradok, mert megfejti azt teljesen a fennebbi hölgykoszoru.

Ha pedig valahol — akaratom ellenére is — tévedtem volna, nagyrabecstül hölgyeim, a koszoru egyes virágainál, vagy — ments Isten — tán valakit ki is hagytam volna a koszoruból; bocssásanak meg, hisz tévedni emberi dolog; ígérem azonban „minden erőmből és teljes lelkemből”, hogy majd helyre igazítom e hibámat jövőre . . . egymásik ismerkedési estélyen.

Piaci árak Zomborban.

(Szept. 9.)

Buza mmászsója	7.60—8.— frt.	Szalonna klgria	—72 frt.
Készrester	6.50 "	Zsir	—94 "
Róz	7.30 "	Só (örölt)	—14 "
Ápa	5.60—5.80 "	Cukor	—52 "
Zab	5.70—5.80 "		
Tengeri	4.70—5.— "	Szóna mmászsója	2.10—2.60 frt.
		Szalma	—60—1.— "
		Tüzifa (kem.) kbm.	3.25—3.75 "
		" (lángy)	2.— "
Színliszt (degf.) mm	20.— frt.	Bor (új) literre	28 kr.
Zemliszt	17.— "	" (ó)	30—40 "
Fehér kenyérliszt	14.— "	Sír	24 "
Fekete	11.— "	Pálinka	60 "
Bab	6.50 "	Ecet	7 "
Marhalús klgria	—40 "		
Juhlús	—32 "		
Sertéslús	—44 "		

Naptár. Szeptember.

Havi és heti nap	Katolikus naptár	Protestáns naptár	Görög-orosz naptár
10 Kedd	Tol. Miklós	Jodok	29 Ján. lefej.
11 Szer.	Athanáz	Prot., Jác.	30 Sándor
12 Csüt.	Tóbiás G.	Athanáz	31 B. asz. öv.
13 Pént.	Enok	Mór	10 Szept.

Felelős szerkesztő: Dr. MOLNÁR ISTVÁN LAJOS

Helyettesíti:

Laptulajdonos és kiadó: BITTERMANN NÁNDOR.

NYILTTÉR. *)

Utolsó szó Jedlicska Mihály urhoz.

Az ön védekezése több rendbeli helyreigazítást igényel. A kvalifikálhatlan tény, mely az egész egyéniséget jellemzi, elismeri ugyan, de azt szépiteni igyekszik, csak-hogy sajnos, még ezen elégtétele sem maradt meg. A közhivatal ellen botrányos viselkedés ön követett el, midőn „goromba” „haszontalanság” és ilyféle hivatalos kifejezéseket hajjigált fejéhez és csakis a hivatal iránti való tisztelet részenről, megóvta önt attól, hogy magamat minden sértő szótól visszatartottam. De midőn eltávoztam, ez ott maradt urak előtt ezen szavakat mondotta: „Személyemet tulajdonképpen nem is sértette

*) Az e rovatban közlötökért nem vállal felelősséget a szerkesztő

emelkedéssel. Végre a négyszög alakú torony harangjai alatt állók; három-négy lépés jobbra vagy balra és a világ legszebb képét élvezem. Kéjtől s örömtől ittasult szemem végig siklik a messze láthatáron, gyönyörködve a leáldozó nap sugaraitól pirosra festett tengerrisikon. Majd a 117 szigeten épült városra esik tekintetem, melynek 157 csatornája közül csak a Canal Grande látszik a tündéri háztömegek közül csillogó vízzel. Alattam balra van a Szent Márktér remek palotaszorával s mellette a híres óraművi óratornyával; előttem kelet felé az öt bejáratu Márk templom, a sok aranyozástól csillogó hatalmas kupolájával és homlokzatan a négy aranyozott broncolóval. Töle jobbra, közvetlenül mellette a mörögöt stílusban épült dogepalota, a földszinti nagy és az emeleti, felényivel kisebb arkádsorral, mely fölé emelkedik a még egyszer oly magas második emelet, hat hatalmas esüesíves ablakkal. Delre egy nagy szigeten a della Salute szép kupolás, magas tornyu temploma látszik; távolabb a lido, közbe sok fehérvitorlás hajóval és feketelő gondolakkal. A kép mesés, tündéri; minél tovább nézem, annál jobban kezdem hinni, hogy csak álmodom. Az est homálya már leboesátkozik a város fölé s én önegyed órai szemlélet után kénytelen vagyok megválni a helytől, hol annyira szerettem volna tovább időzni és a valóság fölött éber álomban ringatózni.

A lámpák fénye kigyuladt, a Sz. Márktér népesedni kezdett és én helyet foglaltam egy elegáns kavéház előtt az arkádok alatt. Csakhamar hozzám jött egy-néhány utitársam és jó fekete mellett szemléltük a tarka képet, melyet a téren és az arkádok alatt fel s lefelé özőnlő minden rendű és rangú nép nyújtott, mely között igazi szép női arcot alig láttunk. Később a sok fényes kirakat által esalogatva, melyekben a tárgyak árakkal együtt ki vannak tevé, bementünk egyes boltokba és kisebbbserü bevásárlásokat tettünk. A vásárlót ne ejtse tévedésbe a holmúra ragasztott ár; én mindennek csak a felét ígértem és pár pillanatig tartó alkudozás után a holmit meg is kaptam. Mikor a boltból kijöttünk, már erősen barsogott a téren a fuvohangszeres zene, melyet, mint azt egy velencei esteli lapban olvastam, a község-tanács tiszteletünkre adott. Mindjárt a tömeg közé vegyültünk és vagy kilencen a hatalmas zenekar közelébe állottunk. Amint az egyik darabnak vége volt, egy-egy hatalmas éljent kiáltottunk; de nagy rémületünkre azt vettük észre, hogy a zenekar nagyon rövid pauzát tartva, tovább játssza a darabot. De felsüléstünk nem okozott feltűnést, mert a megéjlenzett részlet csakugyan a leg-szebb volt az egész darabban. A darab végén, már csupa következetességből is, még egyszer hatalmasan éjeneztünk és tapsoltunk. Ezután a piazzettától jobbra eső királyi kertbe mentünk, hol egy kisebb zenekar magyar darabokat is játszott. Innen 11 óra után haza ballagtunk, hogy a túrni utra pihent erővel induljunk. Lakársámmal, egy hatalmas bajszu, jöképü dunaföldvári emberrel, lakásunkra érve, egyenesen szobánkra megyünk. De mily nagy volt meglepetésünk, midőn kofferjeinket az előszobában összevissza hányva találjuk és kopogtatásunkra a szobából női hangok felelnek. Protestálásunk nem használ semmit; azt felelték, hogy a szobát a csoportvezetőtől kapták. Csoportvezetőnk ugyanis egy a szép nemet nem valami nagyon méltón képviselő tanitónőnek udvarolt, ki anyjával és kis fítestvérvével együtt utazott. Keressünk más szobát, mondom utitársamnak. Benyitunk egybe, melyben két ágy állott egészen üresen. Magunkra esukva az ajtót, kezdünk vetkezni; de csakhamar egy lármázó hang üti meg füleinket: Buday Gergőc volt. A szegény szoba nélkül maradt. Kopogtat egy szoba ajtaján, melyben három ágy volt, hát felel egy öreg uri ember nem valami udvarias hangon, még a műveltség minőségéről is prédikálva a szegény, szoba nélkül maradt Gergőcnek. Erre aztán megmagyaráztam az öregnek a műveltség fogalmát egészen az ó modorában, úgy hogy sikerült megkapnunk a harmadik ágyat, mely üresen állott a szobában.

Reggeli felhátkor már a Márktéren voltunk, hogy a Szent Márktemplom és a dogepalota belsejét megnézzük, melyet előző nap egész hatig tartottak nyitva kedvünkért. A felhomályu templom aranytől és márványtól ragyogó belsejének megnézése után a dogepalotába siettünk. Az arkádok udvaron keresztül menvén, felsiettünk a széles márványlépcsőn, melyet iszonyuan tolongó sokaság tartott megszállva. Itt mindegyikünknek 1 líra 20 centezimét kellett fizetnünk a belépti jegyért. Pont hatkor nyitották ki az első nagy terem ajtaját. Több teremnek megnézése után lementünk a három láb széles, lefelé menő vizsгалati börtönbe; utána megnéztük a s ó h a j o k h i d j á t (Ponte dei sospiri), mely a keskeny csatorna tulsó oldalán levő nagy börtönépületbe vezet. A s ó h a j o k h i d j á t széles, felül egészen befedett, két oldalt két-két kör alakú ablakforma nyílással ellátott átjáró, honnan kilátás nyílik az alatta folyó keskeny csatornára és a lido felé elterülő tengerre. Innen lementvén, megnéztük az óriási terjedelmű tanáestermet, melynek plafonját és falait hatalmas, klasszikus képek borítják. A hatás impozáns: Végigmentünk a doge elfogadó, nappali és hálótermén, melyeknek felső padlata remekművű fafaragványokkal van borítva és most különféle régi szobrok muzeumául szolgálak. Visszafelé menve kiléptem a piazzettára néző erkélyre, hol az újonnan megválasztott doge szokta volt magát megmutatni a népnek. Innen kitekintve a gyönyörű városra, lelkemben tele a mult emlékeivel, a mulandóság érzete fogta el keblemet. Menjünk tovább. Még egyszer hosszasan megnézve Veronese remekművét: mint ragadja el a bikává változott Jupiter a leánytársai közt játszó Európát, a feni-ciai királyleányt, kisérttem a lépcsőkre, hol a tizenegy tagu csoportból, mely a termeket s képeket magyarázó esieserónét kísérte, csak magamat és hű utitársamat láttam a velünk szemben álló szegény olaszsal. Autunk neki vagy két lírát mi ketten. Mutogatta is majdnem üres tenyerét egy ott álló hivatalnoknak. Hát bizony nagyon gyalázatosan viselték magukat ilyen tekintben egyes igen tisztelt utitársak.

Már csak félórai időnk volt; sietnünk kellett. A Márktér végén még egyszer megállottam és néztem-néztem a gyönyörű képét, míg csak utitársam hívó szava nem szakította félbe élvezetemet. Siettünk hotelünkbe a gondolára, hogy minél előbb az indóházban legyünk. Gondolánk két gondolástól hajtva, pár perc alatt tette meg a jökora utat a Canal Grandén végig. A gondolás, kivel előre nem alkudtunk, négy lírát kért kettőnkől, de szavainra, hogy hát ne tréfáljon, megelégedett a két lírával, melyet neki egy szivar kíséretében adtunk. Ez

m. e. g. Ez, hiszem elegendően bizonyítja, hogy brutális elkövetésére legesekélyebb oka nem volt, mert csakugyan nem képes egy oly szót megnevezni, amelylyel vagy őnt vagy a közhivatalt megsértettem volna. Adós maradt az ön feleletében azon bizonyítékkal is, és nem is lesz képes meghatározni: miből áll tulajdonképen azon botrányos magaviseletem? Abból tetszik látni hogy hatalomnal való visszaélést követett el, amelyet semmiféle fertőzésekkel nem bírja meg nem történni tenni.

Továbbá azon gyanúsítását — amelylyel hiába iparkodik a szerencsés fehérré mosni, és engem rossz színben feltüntetni — is vissza kell utasítanom: „hogy nem első eszekekedtem a hivatali viselő egyénekét hirlapok nyílterében meghurcolni.“ Ez csakugyan első eset, hogy basáskodása kényszerített a „Bácska“ nyílterét igénybe venni és senki nem képes az ország egy hirlapját megmutatni: a melynek nyílterét valaha igénybe vettem volna. Különbösen a milyen a vallásza, olyan az egyénisége is, a mely egyéniségét újra ajánlom a közigazgatási hatóság b. figyelmébe.

A többi nagyuri gorombaságaira nem reflektálok, mert a ki nem tud bizonyítani, az g. rombáskodik. Ezen tulajdonságát pedig maga bizonyítja. Kénytelen vagyok még minden félreértés kiküldése végett kijelenteni, hogy basáskodási tetteinek gyűlölet az alapja, melynek indító oka minden beavatott elismeretes.

Végre pedig fogadjon tőlem, mint 22 év óta működő tanártól és tanítótól, egy kis tanácsot. Ön még fiatal ember, tehát önnél még nem késő: Ne akarjon soha nagyobnak látszani, mint a mennyi. Uralkodjék természetén és szenvedélyein. Aki akar másokon uralkodni, annak legelső axiómája legyen: Magát legyőzni, és nem a szenvedély, hanem ész legyen tetteiben az irányadó és tartsa szem előtt, hogy azáltal soha sem lesz senki nagyobb, a ki másokat kisebbít.

Isten önnel.

Miklósi Pál.

HIRDETÉSEK.

338. szám.

vh. 1889.

Árverési hirdetmény.

Alulírt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a hódásági kir. járásbírósa 2583/84. számú végzése által Mathesz Ferenc és társai filipovai lakosok végrehajtók javára Augszburger Márton filipovai lakos ellen 169 frt 75 kr s jár. erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 341 frtra becsült 15 mm. buza, 2 ló, 2 koca, 1 disznó, 2 lóra való szerszám és 2 üszöböl álló ingóságok 169 frt 75 kr tőke, ezek 8% kamatai, eddig összesen 70 frt 36 kr per-, végrehajtási és fogantatási, továbbá árverés hirdetés költsége erejéig, nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a 2841/1889. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínén, vagyis Filipova községhez tartozó leendő eszközésére 1889. évi szeptember hó 12. napjának délelőtti 9 órája határidőül kitézetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg: hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. c. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. c. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Hódásghon, 1889. évi augusztus hó 28-án.
Ruszován Péter,
kir. bir. végrehajtó.

Ház- és földeladás.

A zombori róm. kath. egyházpénztár mostani ideiglenes kezelésére részéről ezennel közhírré tétetik, hogy a néhai Kőröts József kápolnaalapítványához tartozó, a Szelenese-külvárosban, Apolló-utcában 33. ö. i. szám alatt fekvő

H Á Z,

a hozzátartozó beltelekkel, — ugy a nyugot-gradina puszta fekvő 1 hold 763 □ ölü

szántóföld.

folyó szeptember hó 11-én délelőtti 10 órakor az egyházpénztár helyiségében nyilvános árverés útján el fog adatni.

Miről az árverezni szándékozók azzal értesíttetnek, miszerint a feltételek ugyanazon pénztári helyiségben minden időben betekinthezők.

Szlávy Ferenc, **Fejér Gyula,**
jegyző. apát-plébános.
Purmann Alajos,
pénztárnok.

3—3

4607. szám.

kig. 1889.

Pályázat.

Bács-Bodrogi vármegyébe bekezelést Petrovácz tisztán tót ajku községben a segédjegyzői állás — mellyel évi 400 frt javadalmazás jár — üresedésbe jöven, annak választás útján leendő betöltésére határnapul **f. évi szeptember hó 28-ik napjának délelőtti 10 óráját** tűzöm ki. Minek folytán felhívom mindazok, kik ezen állást elnyerni kívánják, hogy a magyar és tót nyelven az 1883. évi I. t. c. 6. §-ában előírt jegyzői vizsga letételét igazoló okmánnal felszerelt folyamodványukat f. hó 27-ik napjáig alulírottán nyújtsák be.

Ujvidek, 1889. évi szeptember hó 1-én.

3—2

Kolozsváry Sándor,
főszolgabíró.

339. szám.

1889.

Árverési hirdetmény.

Alulírt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a hódásági kir. járásbírósa 2770/1889. számú végzése által Szalay Ferenc bácsi lakos végrehajtók javára Orth Ferenc bácsi lakos ellen 400 frt s járulékaik erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 386 frtra becsült 2 ló, 1 tehén, 2 koca, 33 zsák, 20 mm. buza, 1 disznó, 1 disznó, s többféle takarmány egy 3 hordóból álló ingóságok 400 frt tőke, ennek 1888. évi ápril hó 24. napjától járó 8% kamatai, eddig összesen 44 frt 5 kr per-, végrehajtási és fogantatási, továbbá árverés hirdetés költsége erejéig nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek az 2827/1889. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínén, vagyis Bács községhez tartozó leendő eszközésére 1889. évi szeptember hó 11-ik napjának délelőtti 9 órája határidőül kitézetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg: hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. c. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. c. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Hódásghon, 1889. évi augusztus hó 26-án.

Ruszován Péter,
kir. bir. végrehajtó.

1049. sz.

Bérbeadási hirdetmény.

Turia község előjárósága részéről ezennel közhírré tétetik, miszerint a község tulajdonát képező Ferencsatornai, deveseri és Belyanszky-barai halászföld, az 1888. évi XIX. t. c. betartása mellett, három egymás után következő évre, vagyis 1890. évi január hó 1-től bezárólag 1892. évi december hó 31-ik napjáig terjedő időre a község nagytermében **f. évi október hó 1-én délelőtti 9 órakor** szóbeli árverés útján bérbe fog adatni, melyre azonban az árverés kezdete előtt kelt bánatpénzzel és megkívántató bélyeggel ellátott zárt ajánlatok is elfogadhatók.

A fenti halászföld a Ferencsatornán külön, a devescsera és Belyanszky-barán pedig együttesen adatnak ki.

Árverezni óhajtok kötelesek a Ferencsatornai halászföld után megállapított 500 frtnak, a devescsera és Belyanszky-barán után megállapított 200 frtnak 10%-át készpénzben, az árverés kezdete előtt letenni.

Az egy évi haszonbér az árverés befejezése után azonnal, jövőre pedig az évet megelőző október hó 1-én fizetendő.

A bánatpénz az első évi bérletbe be lesz számítva. Az árverés egyéb feltételei a községjegyzői hivatalnál naponta, a hivatalos órák alatt betekinthezők.

Turián, 1889. évi szeptember hó 3-án.

Sztojkovits Yazul, **Medurits János,**
jegyző. 3—1 bírő.

Házeladás.

Zomborban, a felsővárosban, a **Rokus-utca 39. sz. alatt levő lak-ház,** melyben 4 szoba, 2 konyha, kamara, felszer, pince, tágas beüvegezett veranda s nagy kert van — nemes faju szőlő és gyümölcsfákkal beültetve — kedvező feltételek mellett szabadkézből eladó. Bővebb felvilágosítást a fenti sz. a. házban a tulajdonosnál vagy e lapok kiadójánál nyerhetni. 6—5

103 szám.

1889.

Árverési hirdetmény.

Alulírt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a zombori tek. kir. járásbírósa 8974/p. 1889. számú végzése által Klein Emil budapesti lakos Bruck Antal és Bruck Adolf zombori lakosok ellen 248 frt 75 kr tőke ennek az esedékesség napjától számított 6% kamatai és eddig összesen 42 frt 35 kr. perköltés kövételére erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával II. rendű alperesnél bíróság lefoglalt és 460 frt — krra becsült két ló és egy kocsiból álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a 7342/1889. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínén, vagyis Zomborban, a városbáza udvarán leendő eszközésére 1889. évi szeptember hó 20. napján délelőtti 8 órája határidőül kitézetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg: hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t. c. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. c. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Zomborban, 1889. évi szeptember hó 6-án.

Kanyó József,
kir. bir. végrehajtó.

Zombor, 1889. Bittermann Nándor könyv- és könyvnyomtatás.

Hirdetmény.

Van szerencsém a nagyérdemű közönséget arról értesíteni, hogy a **Stein és Engel** cégtől elváltam s atyám,

Engel Adolf

fűszer, norinbergi és rövidárú üzletébe mint társ beléptem.

Midőn igen tisztelt vevőimnek irántam tanúsított eddigi bizalmukért és pártfogásukért hálás köszönetet mondok, tisztelettel kérem, hogy abban továbbra is részesíteni és új vállalatomban támogatni sziveskedjenek.

Tisztelettel

Engel Mór.

3—2

1886. sz.

tkvi 1889.

Árverési hirdetmény.

A hódásági kir. járásbírósa mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a hódásági takaré- és segély-szövetkezet végrehajtónak Bogdanov István végrehajtást szenvedő elleni 200 frt tőkekövetelés és járulékaik iránti végrehajtási ügyében a zombori kir. törvényszék a hódásági kir. járásbírósa területén levő, Parabuty községében fekvő, a parabutyi 62. sz. tjkvben A. I. (125—126) r. sz. és 64 ö. i. szám alatt foglalt, s Bogdanov István nevében álló házra 400 frt kiküldési árban és az ugyanezen tjkvben A. I. 1928. r. sz. a. foglalt s ugyanannak nevében álló szérűre 86 frtban az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1889. évi szeptember hó 12-ik napján délelőtti 9 órakor Parabuty községhez tartozó megartandó nyilvános árverésen a megállapított kiküldési áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10% át készpénzben, vagy az 1881. évi LX. törvények 42-ik §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. november hó 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Hódásghon, 1889. évi ápril hó 10-én.

A hódásági kir. járásbírósa mint telekkönyvi hatóság.

Árverési hirdetmény.

Turia község alulírott előjárói részéről ezennel közhírré tétetik, miszerint a község tulajdonát képező vadászterület az 1883. évi XX. t. c. 2. §-ban írt pontok figyelembe tartása mellett az 1890. évi január hó 1-től kezdődő 6 egymást követő évre **f. évi október hó 1-én d. e. 9 órakor** a községhez tartozó tanácsteremben nyilvános árverés útján a legtöbbet ígérőnek bérbe fog adatni.

Kiküldési ár 30 frt évi haszonbér összege, melynek 10% a bánatpénz az árverés kezdete előtt letendő.

Írásbeli ajánlatok, a melyek 50 kros bélyeggel ellátandók és a melyekben kitéendő, hogy az árverési feltételekről az ajánlattevő teljes tudomással bír, a fent kelt bánatpénzzel együtt legfeljebb az árverés kezdete előtt a községjegyzői hivatalnál benyújthatók.

A feltételek a hivatalos órák alatt a jegyzői hivatalnál bármikor megtekinthetőek.

Turián, 1889. évi augusztus hó 26-án.

Sztojkovits Yazul, **Medurits János,**
közs. jegyző. 3—3 közs. bírő.

Egy jó házból való **tanonc Goldfahn Sándor** norinbergi, diszmű-, rövidárú- és lámpaüzletében felvétetik. 2—1

3557. szám.

tkvi 1889.

Árverési hirdetmény.

A hódásági kir. járásbírósa mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a kir. kincstár végrehajtónak Löbl Vilmos torzsa lakos végrehajtást szenvedő elleni 151 frt 75 kr tőkekövetelés és járulékaik iránti végrehajtási ügyében a zombori kir. törvényszék, a hódásági kir. járásbírósa területén levő, Pivnicán fekvő, a pivnicai 192. sz. tjkvben A. I. a. foglalt s Löbl Vilmos nevében álló 347, 348. hr., 175. ö. i. sz. ház 438 □ ö. beltelekre 76 frt, egy a pivnicai 202. sz. tjkvben A. I. alatt foglalt ugyanezen Löbl Vilmos nevében álló (371—372) hr., 187. ö. i. sz. ház és 796 □ ö. ölnyi beltelekre 566 frtban ezennel megállapított kiküldési árban az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1889. évi november hó 5-ik napján délután 3 órakor Pivnica községhez tartozó megartandó nyilvános árverésen a megállapított kiküldési áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10% át készpénzben, vagy az 1881. LX. törvények 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. nov. hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Hódásghon, 1889. évi július hó 10-én.

A hódásági kir. járásbírósa mint telekkönyvi hatóság.

XII.

Elő
Égész
Fél év
Negyed

A lap
küldem
nek. an
donost

Egyes szám

Es am
éppen ug
Termés

ahol a res
illető hiva
hogy azt a
győzhetné:
sem lehet.

A bel
hétfejt
egy fejt, m

De siet
feltorlódás
telensége.

Ugyelőre
bel
hogy a szer
erőt. De re
fikai adatok

halad, ug
zendő munk
szükséges sz

A stat
arra szoritja
erők számba
se optimisták

és a miattuk
ok arra, hog
sánál méltány

Es dac
hogy minden
restanciát es

Az embe
és a saját
csak meg az

hátralékok m
tos és mellé
ralék megfor

nem. Elliszit
nösen főlebb
vés, minden

dacára, ug
ugyanazt a t
tóságokhoz

szokott hiva
alig van eset
miszerint a r
den másnál jó

kedv, a hiány

Tegyük
denki magána

betartják-e ná
a hivatalos ol

betartják, de
gozhatnak a
nak jó egyéné

szorgalom fok

Hogy ez
szerű szigorit

körülmények
is, de most is

körrel és mun

mig egy más

uszik a hátral

példát, hogy l

aki hasonló k

van, míg a más

tonosan torlód

De végre

ságra törekv

állandó foglalk

vagy képzelt

annál inkább,
sérlet, vagyis
szigora. Tehát
mentesítését, h
gyarazhatjuk.
gyarazni nem
módjait, amelye